

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่.....	6778
วันที่.....	- 7 ต.ค. 2548
เวลา.....	14.00

ที่ กค 0725/ 140๗๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท.10400

๑/8๖3
๒๐๐๔
14.95

๒ ตุลาคม 2548

เรื่อง การเจรจาจัดทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - สาธารณรัฐเกาหลี (ฉบับแก้ไข)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุดที่ นร 0504/3275 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2547

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการพิจารณาอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - สาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 20 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย
- 1.1 ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี ฉบับลงนามย่อ
 - 1.2 ร่างคำแปลอนุสัญญาฉบับลงนามย่อ
 - 1.3 บันทึกคำชี้แจง
2. หนังสือกระทรวงการต่างประเทศที่ กต 0703/1659 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2548

ความเป็นมา

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้คณะผู้แทนไทยดำเนินการเจรจาจัดทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (ฉบับแก้ไข) ซึ่งปรากฏผลว่าในการเจรจา รอบสอง ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้ทุกข้อบท และได้มีการลงนามย่อคำกับร่างอนุสัญญาฯ ฉบับที่ได้ตกลงกัน ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ให้ความเห็นชอบต่อร่างอนุสัญญาฯ ดังกล่าวแล้วนั้น

สาระสำคัญโดยสรุปของอนุสัญญาฯ

1. ขอบข่ายของอนุสัญญาฯ อนุสัญญาฯนี้จะใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือประเทศสาธารณรัฐเกาหลี หรือทั้งสองประเทศ และจะใช้บังคับกับภาษีเก็บจากฐานเงินได้และผลได้จากทุน

2. วิธีขจัดภาษีซ้อน ประเทศคู่สัญญาจะยอมให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ของตนนำภาษีที่เสียไปแล้ว ในอีกประเทศหนึ่งมาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศตนเท่าจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้จริง แต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณได้ในประเทศตน นอกจากนี้อนุสัญญาฯ ยังได้กำหนดให้มีมาตรการ Tax Sparing Credit ในทั้งสองประเทศด้วย กล่าวคือ กรณีได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีตามกฎหมายภายในของประเทศหนึ่ง (ประเทศแหล่งเงินได้) อีกประเทศหนึ่ง (ประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้) จะยอมให้นำจำนวนภาษีที่ได้ รับยกเว้นหรือลดหย่อนดังกล่าวไปถือเป็นเครดิตภาษีได้ด้วย โดยมีการจำกัดระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่ อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

3. การเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจ ประเทศที่มีการจ่ายเงินได้จะเก็บภาษีจากผู้รับเงินได้ ซึ่งเป็นวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่งได้ ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรใน ประเทศที่มีการจ่ายเงินได้นั้น

4. การเก็บภาษีจากการขนส่งทางเรือและทางอากาศ ประเทศแหล่งเงินได้จะให้การ ยกเว้นเฉพาะภาษีเงินได้สำหรับการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ ส่วนการเดินเรือจะลดภาษีให้กึ่งหนึ่ง

5. การเก็บภาษีจากทรัพย์สินประเภททุน กรณีเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิ จะมี การจำกัดอัตราภาษีในประเทศผู้จ่ายเงินได้ โดยไม่ให้เก็บเกินกว่าอัตราภาษีตามที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้ กรณี ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ และผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ของสถานประกอบการ ถาวรและหุ้นที่มีทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้ประเทศที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีได้ เว้นแต่ผลได้จากการจำหน่ายเรือ อากาศยาน และอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับเรือหรืออากาศยานที่ใช้ ในการขนส่งระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่เท่านั้น กรณีผลได้จากการ ขายหุ้นที่ถือครองเกินกว่าร้อยละ 25 ของบริษัท ให้แหล่งเงินได้ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีได้ ส่วนกรณีผลได้ จากการขายหุ้นอื่นๆ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

6. การเก็บภาษีจากเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากการจ้างแรงงาน การให้ บริการส่วนบุคคล หากมีการให้บริการในประเทศใดให้ประเทศนั้นมีสิทธิเก็บภาษีได้ แต่อาจได้รับยกเว้น ภาษีตามเงื่อนไขที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้

7. บทบัญญัติพิเศษอื่นๆ เช่น คำนิยามทั่วไป วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ มีการบัญญัติขึ้นเพื่อให้การใช้บังคับอนุสัญญาฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่เกิด การเลือกปฏิบัติระหว่างคนชาติ และได้มีการประสานงาน เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเก็บภาษีของประเทศ คู่สัญญา

8. การเริ่มใช้และการเลิกใช้อนุสัญญาฯ เมื่อประเทศคู่สัญญาได้ดำเนินการตามแบบพิธีที่มีอยู่ตามกฎหมายภายในของตนในอันที่จะให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับ และได้แจ้งโดยวิธีการทูตให้ประเทศคู่สัญญาของตนทราบซึ่งกันและกันถึงการดำเนินการดังกล่าวแล้ว อนุสัญญาฯ จึงจะมีผลบังคับใช้ในส่วนของภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายนั้น จะใช้บังคับกับเงินได้ ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีซึ่งอนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับและในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ นั้น อนุสัญญาฯ จะมีผลใช้บังคับสำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีที่อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

สำหรับการเลิกใช้นั้น ประเทศคู่สัญญาสามารถแจ้งการเลิกใช้ด้วยวิธีการทูตภายหลังที่อนุสัญญาฯ นี้มีผลบังคับมาแล้ว 5 ปี โดยแจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้และจะมีผลเลิกใช้กับเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษีถัดไป

ความเห็น

ร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - สาธารณรัฐเกาหลี มีสาระสำคัญเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศ คู่สัญญาทำนองเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่ประเทศไทยเคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และมีผลใช้บังคับมานานแล้ว (ขณะนี้ 49 ประเทศ) การมีอนุสัญญาฯ ดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยขจัดหรือบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนอันเป็นอุปสรรคของการลงทุนระหว่างประเทศให้หมดไปในระดับหนึ่ง จึงทำให้ภาระภาษีซึ่งถือเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของนักลงทุนลดต่ำลงด้วย
2. การมีอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนจะทำให้เกิดหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอนและชัดเจน ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนและทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการลงทุนระหว่างประเทศ อนุสัญญาฯ จึงช่วยดึงดูดหรือจูงใจให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น

3. อนุสัญญาฯ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและเทคโนโลยีระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากอนุสัญญาฯ ได้มีการจำกัดเพดานอัตราภาษีสำหรับเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิไว้ด้วย

4. การมีอนุสัญญาฯ นอกจากจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและ เป็นช่องทางขยายฐานการลงทุนใหม่ ๆ ระหว่างประเทศคู่สัญญาแล้ว ยังเป็นการช่วยกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตอีกทางหนึ่งด้วย

5. การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่การบินระหว่างประเทศตามข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ นี้ จะเป็นการช่วยส่งเสริมการประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เนื่องจากต้นทุนของการขนส่งระหว่างประเทศจะลดต่ำลงในระดับหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการประหยัดรายจ่ายด้านภาษีของกิจการขนส่งระหว่างประเทศ และในกรณี ที่ผู้ประกอบการขนส่งของไทยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีในประเทศคู่สัญญา ก็จะมีผลให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีเงินได้เพื่อเสียภาษีในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

6. เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นคู่แข่งของไทยในทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศแล้ว การมีอนุสัญญาเพื่อการเว้น การเก็บภาษีซ้อนจะช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับประเทศไทยในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกัน ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

7. การที่อนุสัญญาฯ กำหนดให้หน่วยจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาสามารถ แลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีระหว่างกัน ทำให้การหลีกเลี่ยงภาษีอากรระหว่างประเทศทั้งสองเป็นไปได้ยาก ประเทศคู่สัญญาจึงสามารถเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น

ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความเห็นชอบต่ออนุสัญญาฯ แล้ว และอนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับได้ต่อเมื่อได้มีการลงนามอย่างเป็นทางการ และได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างกัน กระทรวงการคลังจึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

และอนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศรับไปดำเนินการทางการทูต และตามแบบพิธีของกฎหมายภายใน เพื่อให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ต่อไป

จึงเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

สำนักแผนภาษี

โทร. 0-2272-8639

โทรสาร 0-2617-3643

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีฉบับลงนามย่อ

AGREED MINUTES

The second round of negotiations for the conclusion of a new Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income between the Government of the Republic of Korea and the Government of the Kingdom of Thailand signed on 26th August 1974 was held in Seoul from 5–8 July 2005.

The delegation for the Republic of Korea was headed by Mr. LEE KyungGeun, Director of International Tax Division, Ministry of Finance and Economy. The delegation for the Kingdom of Thailand was headed by Mr. Satit Rungkasiri, Deputy Director-General, Revenue Department. The list of the delegates from both delegations is attached to this document as Appendix I.

The negotiations proceeded in a friendly and constructive atmosphere and covered all proposals of each country including ones contained in a draft text agreed to during the first round of negotiations that took place in Bangkok, Thailand in December 2004. The discussions led to an agreement in respect of all the provisions of the draft Convention.

The draft Convention was initialed by both Heads of Delegations and is attached to this document as Appendix II.

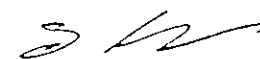
Done at Seoul on July 8, 2005.

For the Delegation of
the Republic Of Korea

(Lee KyeungGeun)

For the Delegation of
the Kingdom of Thailand

(Satit Rungkasiri)

<Appendix II>

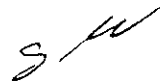
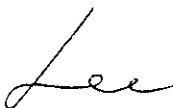
CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA,

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

Persons Covered

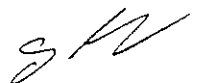
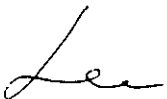
This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The taxes which are the subject of this Convention are:
 - (a) in Thailand:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax,
(hereinafter referred to as "Thai tax"); and
 - (b) in Korea:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the inhabitant tax; and
 - (iv) the special tax for rural development;
(hereinafter referred to as "Korean tax").
4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes that are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

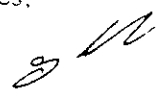
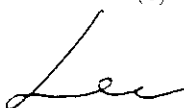

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the term "Thailand" means the territory of the Kingdom of Thailand, including its internal waters, its territorial seas, and any maritime areas over which the Kingdom of Thailand has sovereign rights or jurisdiction under international law;
- (b) the term "Korea" means the territory of the Republic of Korea, the internal waters and the territorial sea of the Republic of Korea, any area extending beyond the limits of the territorial sea, and the sea-bed and subsoil of any such area, which in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of the Republic of Korea as an area over which the Republic of Korea has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons as well as any entity as a taxable unit under the taxation laws in force in either Contracting State;
- (d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (f) the term "tax" means Thai tax or Korean tax as the context requires;

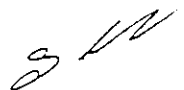
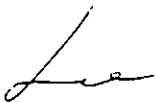
- (g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term "competent authority" means:
 - (i) in Thailand, the Minister of Finance or his authorized representative, and
 - (ii) in Korea, the Minister of Finance and Economy or his authorized representative.
- (i) the term "national", in relation to a Contracting States, means :
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

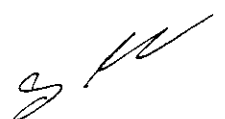
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle its status and determine the application of the Convention.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

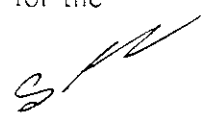
- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" shall also include:

- (a) a building site, a construction, installation or assembly project, or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities continue for a period or periods aggregating more than 6 months ;
- (b) the furnishing of services, including consultancy services, by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other Contracting State for a period or periods aggregating more than 6 months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;

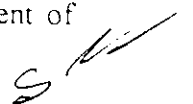
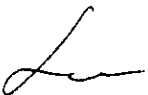
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of independent status to whom paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise as part of sales-related activities.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of

the other.

Article 6

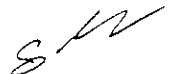
Income From Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

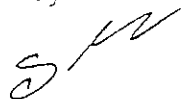
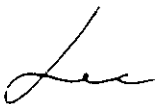
Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the income or profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts or, in the case of a person who does not claim taxation on the basis of the actual net profits of the permanent establishment, on the basis of certain reasonable percentage of the gross receipts of the permanent establishment, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude such State from determining the income or profits to be taxed by such a method. The method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Income or profits from the operation of aircraft in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

2. Income or profits from the operation of ships in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to 50 per cent thereof.

3. For the purposes of this Article, the terms "income or profits from the operation of ships or aircraft in international traffic" shall include income or profits derived from:

- (a) the rental of ships or aircraft fully equipped, manned and supplied;
- (b) the occasional rental of a ship or aircraft on a bareboat charter; and
- (c) the use, maintenance or rental of containers used for the transport of goods and merchandise;

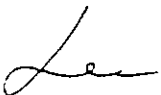
where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

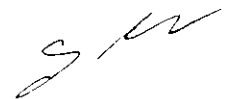
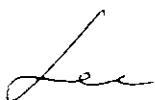
and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any income or profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income or profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits in accordance with the taxation laws of that other State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

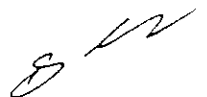
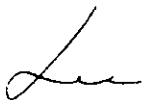
This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or rights, not being debt-claims, participating in profits or income, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing tax on the disposal of profits out of a Contracting State in accordance with the provisions of its domestic law. However the tax so imposed shall not exceed 10 per cent of the amount of such profits.

Article 11

Interest

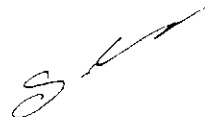
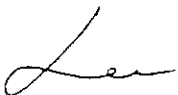
1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is beneficially owned by any financial institution (including an insurance company);
- (b) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is beneficially owned by a resident of the other Contracting State and is paid with respect to indebtedness arising as a consequence of a sale on credit by a resident of that other State of any equipment, merchandise or services, except where the sale was between persons not dealing with each other at arm's length; and
- (c) 15 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank of that other State or any financial institution performing functions of a governmental nature and the capital of which is wholly owned by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State. For purpose of this paragraph, the phrase "the Central Bank" and "financial institution performing functions of a governmental nature and the capital of which is wholly owned by the Government" means:

- (a) in the case of Thailand:
 - (i) the Bank of Thailand ;
 - (ii) the Export-Import Bank of Thailand;
 - (iii) the Government Saving Bank;
 - (iv) the Government Housing Bank; and

- (v) such other financial institution performing functions of a governmental nature as may be specified and agreed upon in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States;

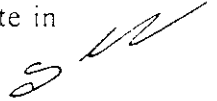
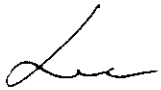
(b) in the case of Korea:

- (i) the Bank of Korea;
- (ii) the Korea Export-Import Bank;
- (iii) the Korea Development Bank;
- (iv) the Korea Investment Corporation; and
- (v) such other financial institution performing functions of a governmental nature as may be specified and agreed upon in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in

which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

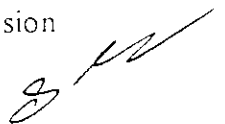
1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph (a) of paragraph 3;
- (b) 10 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph (b) of paragraph 3; and
- (c) 15 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph (c) of paragraph 3.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration:

- (a) for the use of or the right to use any copyright of literary, artistic or scientific work, including software, and motion pictures and works on film, tape or other means of reproduction for use in connection with radio or television broadcasting;

- (b) for the use of or the right to use any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process;
- (c) for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipments, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience

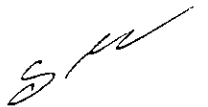
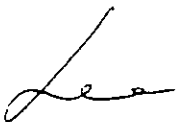
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof, or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

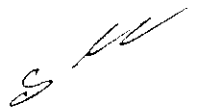
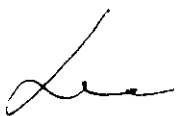
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company, or of an interest in a partnership, trust or estate, the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State. In particular:

- (a) nothing contained in this paragraph shall apply to a company, partnership, trust or estate, other than a company, partnership, trust or estate engaged in the business of management of immovable properties, the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property used by such company, partnership, trust or estate in its business activities;
- (b) for the purposes of this paragraph, "principally" in relation to ownership of immovable property means the value of such immovable property exceeding 50 per cent of the aggregate value of all assets owned by the company, partnership, trust or estate.

5. Gains from the alienation of shares other than those mentioned in paragraph 4 representing a participation of more than 25 per cent in a company which is a resident of a Contracting State may be taxed in that State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

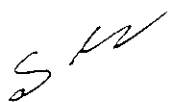
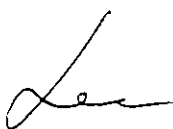
Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State; or
- (c) if the remuneration for his activities in the other Contracting State is paid by a resident of that Contracting State or is borne by a permanent establishment or a fixed base situated in that Contracting State, and exceeds in the fiscal year 12,000 United States dollars or its equivalent in Korean won or Thai baht; in that case, only so much of the remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

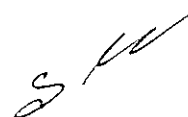
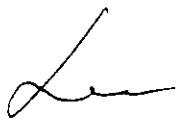
- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate of 183 days within any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

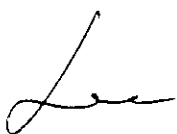
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by an entertainer or a sportsperson, or provided by a resident of a Contracting State, if the visit to that Contracting State or the resident providing the activities, as the case may be, is substantially supported by public fund of the other Contracting State, including any local authority or statutory body thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer, sportsperson or the enterprise is a resident.

Article 18

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment from sources within one of the Contracting States and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

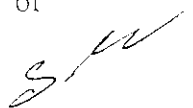
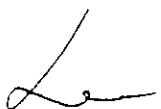
Article 19

Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political sub-division, a local authority or statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or a political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political sub-division, a local authority or statutory body thereof.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall likewise apply in respect of remuneration or pensions paid by:

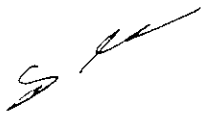
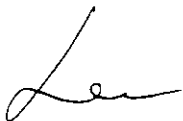
- (a) in the case of Thailand, the Bank of Thailand, the Export-Import Bank of Thailand and other government-owned institutions performing functions of a governmental nature, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States; and
- (b) in the case of Korea, the Bank of Korea, the Export-Import Bank of Korea, the Korea Trade Promotion Corporation and other government-owned institutions performing functions of a governmental nature, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

Article 20

Professors and Teachers

1. An individual who is a resident of one of the Contracting States at the beginning of his visit to the other Contracting State and who, at the invitation of the Government of the other Contracting State or of a university or other accredited educational institution of the equivalent level situated in the other Contracting State, visits the latter Contracting State for the primary purpose of teaching or engaging in research, or both, at a university or other accredited educational institution of the equivalent level shall be exempt from tax by the latter Contracting State on his income from personal services for teaching or research at such educational institution, or at other such institutions, for a period not exceeding two years from the date of his arrival in the latter Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

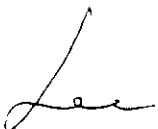
Students and Apprentices

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

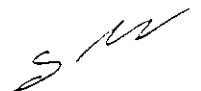
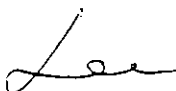
Article 23

Methods for Elimination of Double Taxation

1. Subject to the provisions of Korean tax law regarding the allowance as a credit against Korean tax of tax payable in any country other than Korea (which shall not affect the general principle hereof), Thai tax payable (excluding, in the case of dividend, tax payable in respect of profits out of which the dividend is paid) under the laws of Thailand and in accordance with the provisions of this Convention, whether directly or by deduction, in respect of income from sources within Thailand shall be allowed as a credit against Korean tax payable in respect of that income. The amount of credit shall not, however, exceed that part of Korean tax as computed before the credit is given, which is appropriate to that income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term "Thai tax payable" shall be deemed to include Thai tax which would, under the laws of Thailand and in accordance with this Convention, have been payable on any income derived from sources within Thailand had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Thai tax in accordance with the provisions of this Convention and the special incentives under the Thai laws for the promotion of economic development of Thailand which were in force on the date of signature of this Convention or any other provisions which may subsequently be introduced in Thailand in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character. The amount of the tax referred to in this paragraph shall not, however, exceed:

- (a) in the case of the dividends an amount of 10 per cent of the gross amount of such dividends;
- (b) in the case of interest an amount of 10 per cent of the gross amount of such interest; and
- (c) in the case of royalties:
 - (i) an amount of 5 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (a) of paragraph 3 of the Article 12;

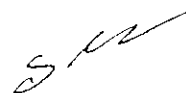

- (ii) an amount of 10 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (b) of paragraph 3 of the Article 12; and
- (iii) an amount of 15 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (c) of paragraph 3 of the Article 12.

3. In accordance with the provisions of the law of Thailand (which shall not affect the principle hereof), Korean tax payable in respect of income or profits derived in Korea shall be allowed as a credit against Thai tax payable in respect of that income or profits. The credit shall not, however, exceed that part of the tax payable in Thailand as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or profits.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Korean tax payable" shall be deemed to include Korean tax which would, under the laws of Korea and in accordance with this Convention, have been payable on any income derived from sources within Korea had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Korean tax in accordance with the provisions of this Convention and the special incentives under the Korean laws for the promotion of economic development of Korea which were in force on the date of signature of this Convention or any other provisions which may subsequently be introduced in Korea in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character. The amount of the tax referred to in this paragraph shall not, however, exceed:

- (a) in the case of the dividends an amount of 10 per cent of the gross amount of such dividends;
- (b) in the case of interest an amount of 10 per cent of the gross amount of such interest; and
- (c) in the case of royalties:
 - (i) an amount of 5 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (a) of paragraph 3 of the Article 12.
 - (ii) an amount of 10 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (b) of paragraph 3 of the Article 12; and

- (iii) an amount of 15 per cent of the gross amount of such royalties as described in subparagraph (c) of paragraph 3 of the Article 12.

5. Notwithstanding paragraphs 2 and 4 of this Article, a resident of a Contracting State deriving income from the other Contracting State, being income referred to in that paragraph, shall not be deemed to have paid tax in respect of such income where the competent authority of a Contracting State considers, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, that it is inappropriate to entitle the benefits of paragraphs 2 and 4 of this Article to the said resident, having regard to:

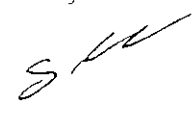
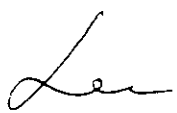
- (a) whether any arrangements have been entered into by any person for the purpose of taking advantage of paragraphs 2 and 4 of this Article for the benefits of that person or any other person; or
- (b) whether any benefit accrues or may accrue to any person who is neither a resident of a Contracting State nor a resident of the other contracting State; or
- (c) the prevention of fraud, evasion or avoidance of the taxes to which this Convention applies.

6. The provisions of paragraphs 2 and 4 of this Article shall only apply for the first 5 years from the date from which this Convention is effective. The competent authorities may decide by mutual agreement to extend the period of application of paragraphs 2 and 4 of this Article.

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

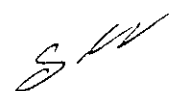
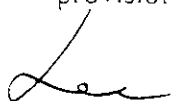
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article the term "taxation" means taxes which are the subject of this Convention.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

Lee

gk

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

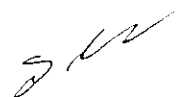
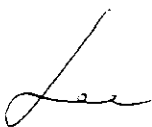
Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

(a) In Thailand:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and

- (ii) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period, beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(b) In Korea:

- (i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force, and
- (ii) in respect of other taxes, for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

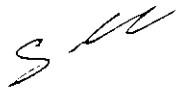
Article 29

Termination

This Convention shall remain in force indefinitely but either Contracting State may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year from the fifth year from that in which this Convention was signed, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event this Convention shall cease to have effect:

(a) in Thailand:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after in first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

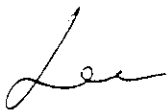
(b) in Korea:

- (i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes for taxation years (income years) beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at this day of 20 .., in the Thai, Korean and English languages, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF THAILAND

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF KOREA

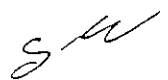
PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of Korea for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "the Convention"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to Article 1 of the Convention, it is understood that the Convention shall not apply to any company, trust or other entity that is a resident of a Contracting State and is beneficially owned or controlled, directly or indirectly, by one or more persons who are not residents of that State, if the amount of the tax imposed on the income of the company, trust or other entity by that State (after taking into account any reduction or offset of the amount of tax in any manner, including a refund, reimbursement, contribution, credit or allowance to the company, trust, or other entity or to any other person) is substantially lower than the amount that would be imposed by that State if all of the shares of the capital stock of the company or all of the interests in the trust or other entity, as the case may be, were beneficially owned by one or more individuals who were residents of that State. However, this paragraph shall not apply if 90 per cent or more of the income on which the lower amount of tax is imposed is derived exclusively from the active conduct of a trade or business carried on by it, other than an investment business. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this paragraph.

2. With reference to paragraph 2 of Article 5 of the Convention, the term "permanent establishment" is understood to include a warehouse in relation to a person providing storage facilities for others.

3. With reference to paragraph 2 of Article 8 of the Convention, it is understood that if in any Agreement or Convention concluded by Thailand with a third State, being a member of the Organization for Economic Cooperation and Development, Thailand would agree on reduction of the rate or exemption of tax provided in paragraph 2 of Article 8, such a reduced rate shall apply under the same conditions through mutual agreement procedures.

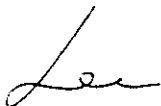

4. With reference to paragraph 4 of Article 11 of the Convention, the term "interest" is understood to include all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises.

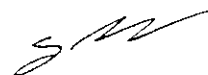
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at this day of 20..., in the Korean, Thai and English languages, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF THAILAND

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF KOREA

ร่างคำเสนอขออนุญาตเปลี่ยนแปลง

อนุสัญญา

ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

และการป้องกันการเลี่ยงภาษี

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการ
เลี่ยงภาษีในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒
ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้าง หรือเงินเดือนที่จ่ายโดยวิสาหกิจ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่จัดเก็บซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับ ได้แก่
 - (ก) ในประเทศไทย
 - (๑) ภาษีเงินได้ และ
 - (๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
 - (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ภาษีไทย”) และ
 - (ข) ในประเทศเกาหลี
 - (๑) ภาษีเงินได้
 - (๒) ภาษีนิติบุคคล
 - (๓) ภาษีเพื่อที่อยู่อาศัย และ
 - (๔) ภาษีพิเศษเพื่อการพัฒนาชนบท
 - (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ภาษีเกาหลี”)
๔. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในอนุสัญญานี้ เป็นการเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะได้แจ้งให้กันและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่ล้ำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (ก) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง ดินแดนของอาณาจักรไทย รวมถึงน่านน้ำภายในของราชอาณาจักรไทย ทะเล อาณาเขตของราชอาณาจักรไทย และเขตทางทะเลใดๆ ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือเขตอำนาจในเขตดังกล่าวตามกฎหมายระหว่างประเทศ
 - (ข) คำว่า “ประเทศเกาหลี” หมายถึง อาณาเขตของสาธารณรัฐเกาหลี น่านน้ำภายในและอาณาเขตทะเลของสาธารณรัฐเกาหลี พื้นที่ใดๆ ที่เกินกว่าการจำกัดอาณาเขตทะเลไว้ และพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินของพื้นที่อื่นใด ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลีให้เป็นพื้นที่ ซึ่งสาธารณรัฐเกาหลีมีสิทธิอธิปไตย เพื่อความมุ่งประสงค์ของการสำรวจ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต
 - (ค) คำว่า “บุคคล” รวมถึง บุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใดๆ ตลอดจนหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยภาษีภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง
 - (ง) คำว่า “บริษัท” หมายถึง นิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
 - (จ) คำว่า “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
 - (ฉ) คำว่า “ภาษี” หมายถึง ภาษีไทยหรือภาษีเกาหลีแล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - (ช) คำว่า “การจราจรระหว่างประเทศ” หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือ หรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเรือหรืออากาศยานดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอย่างเดียว

(ซ) คำว่า “เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายถึง

- (๑) สำหรับประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ และ
- (๒) สำหรับประเทศเกาหลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและเศรษฐกิจ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(ฌ) คำว่า “คนชาติ” ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หมายถึง

- (๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และ
- (๒) นิติบุคคลใดๆ ห้างหุ้นส่วน สมาคมหรือหน่วยอื่นใด ที่ได้รับสถานภาพเช่นว่านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๒. ในการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาในเวลาใดๆ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ให้มีความหมายตามที่คำนั้นตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีของรัฐนั้น ซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายใดๆ ภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับของรัฐนั้น จะมีผลบังคับเหนือคำจำกัดความภายใต้กฎหมายอื่นของรัฐนั้น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า “ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” หมายถึงบุคคลใดๆ ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น มีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิสำเนาถิ่นที่อยู่ สถานที่สำนักงานใหญ่หรือหลัก สถานที่จัดตั้ง สถานที่จัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และรวมถึงรัฐนั้น และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆ ของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใดๆ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น ด้วยเหตุเฉพาะของการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า บุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือไม่เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแก้ไขปัญหาสถานภาพดังกล่าว โดยความตกลงร่วมกัน และจะพิจารณากำหนดให้เป็นไปตามการบังคับใช้ของอนุสัญญา

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” หมายถึง สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
๒. คำว่า “สถานประกอบการถาวร” ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง และ
 - (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
๓. คำว่า “สถานประกอบการถาวร” จะรวมถึง
 - (ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบ หรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ทั้งนี้เฉพาะกรณีที่ตั้ง โครงการ หรือกิจกรรมนั้น ดำเนินติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน
 - (ข) การให้บริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่น ซึ่งกิจกรรมนั้นดำเนินติดต่อกัน สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกันในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกิน ๖ เดือน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” ไม่ให้ถือว่ารวมถึง
 - (ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง หรือการส่งมอบสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
 - (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง หรือการส่งมอบ

- (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้า หรือรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา ส่งมอบข้อสนเทศ วิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือกิจกรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการ หรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
- (ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) โดยมีเงื่อนไขกิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำที่เป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้ มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ในกรณีที่บุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอื่นใดเมื่อบุคคลนั้นกระทำการใดๆ แทนวิสาหกิจดังกล่าว ถ้าบุคคลเช่นนั้น

- (ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐนั้น ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบุคคลเช่นนั้นจำกัดไว้ตามที่ได้กล่าวไว้ใน วรรค ๔ ถ้าได้มีการกระทำผ่านสถานธุรกิจประจำ จะไม่ถือว่าสถานธุรกิจประจำนี้เป็นสถานประกอบการถาวรภายใต้บทบัญญัติของวรรคนั้น หรือ
- (ข) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้า ที่บุคคลนั้นดำเนินการส่งมอบสิ่งของหรือสินค้าในนามของวิสาหกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขายอยู่เป็นประจำ

๖. วิสาหกิจจะไม่ถือว่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าวิสาหกิจดำเนินธุรกิจของรัฐนั้นผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ หากบุคคลเช่นนั้นได้กระทำอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของตัวแทนเช่นนั้นได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้น และได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจนั้นและตัวแทนในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์กรรมและการเงิน

ซึ่งแตกต่างจากความสัมพันธ์ที่ได้กระทำระหว่างวิสาหกิจที่เป็นอิสระ บุคคลเช่นนี้จะไม่ถือเป็น
ตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรือถูกควบคุม
โดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่า
จะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการ
ถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า “อสังหาริมทรัพย์” ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัว เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร้ แห้งแร้ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ และอากาศยานจะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการให้ใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นๆ
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ จะให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจตามที่กล่าวข้างต้น กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรเท่านั้น
๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนของที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการที่มีกิจกรรมเช่นเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันภายใต้เงื่อนไขเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการทำธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดเงินได้หรือกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆของวิสาหกิจ หรือในกรณีที่บุคคลผู้ซึ่งไม่ได้อ้างสิทธิการเสียภาษีโดยอาศัยมูลฐานของกำไรสุทธิอันแท้จริงของสถานประกอบการถาวรอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละที่เหมาะสมของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของสถานประกอบการถาวร มิให้ข้อความในวรรค ๒ ของข้อนี้ตัดหนทางรัฐนั้นในการกำหนดเงินได้หรือกำไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตาม วิธีที่ได้ถูกกำหนดไว้นี้จะต้องเป็นวิธีที่ให้ผลซึ่งเป็นตามหลักการต่างๆที่กำหนดไว้ในข้อนี้
๕. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติของวรรคก่อนๆ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรจะถูกกำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๗. ในกรณีที่กำไรได้รวมรายการต่างๆของเงินได้ ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้มิให้บทบัญญัติต่างๆในข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศในการประกอบธุรกิจโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๒. เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ ในการประกอบธุรกิจโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่เรียกบังคับจัดเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า “ เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินเรือหรือเดินอากาศยาน ในการจราจรระหว่างประเทศ” จะรวมถึงเงินได้หรือกำไรที่ได้รับจาก

(ก) การเช่าเรือหรืออากาศยานพร้อมอุปกรณ์ บุคลากร และวัสดุ

(ข) การเช่าเรือหรืออากาศยานโดยไม่มีลูกเรือเป็นครั้งคราว และ

(ค) การใช้ การดูแลรักษา หรือการเช่าตู้สินค้าที่ได้ใช้สำหรับการขนส่งสิ่งของ หรือสินค้า

ในกรณีที่การเช่า หรือการใช้เช่นว่านั้น การดูแลรักษาหรือการเช่า แล้วแต่กรณี ซึ่งเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ

๔. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะบังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และในกรณีใดกรณีหนึ่งได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์ หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือกำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเก็บภาษีจากผลกำไรของวิสาหกิจของรัฐนั้นซึ่งได้รวมกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้ถูกเรียกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นแล้ว และกำไรที่รวมเข้าไบนั้นเป็นกำไรซึ่งควรจะเป็นของวิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสม ในการกำหนดการปรับปรุงเช่นนั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลทั้งสิ้น

วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๓. คำว่า “เงินปันผล” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากหุ้นหรือสิทธิ ซึ่งไม่ใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ อันมีส่วนร่วมอยู่ในกำไรหรือเงินได้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง ประกอบธุรกิจหรือมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

๖. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะแปลความเป็นการป้องกันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการ
บังคับจัดเก็บภาษีจากการจำหน่ายเงินกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย
ภายในของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ภาษีที่ถูกบังคับจัดเก็บจะต้องไม่เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงิน
กำไรเช่นนั้น

ข้อ ๑๑

ดอกเบี้ย

๑. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(ข) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และได้ชำระเกี่ยวกับหนี้สินที่เกิดขึ้นจากผลของสินเชื่อทางการค้าโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งเพื่ออุปกรณ์ สินค้า หรือบริการใดๆ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการขายระหว่างบุคคลนั้นมิได้ปฏิบัติต่อกันตามทางการค้าปกติและ

(ค) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้นในกรณีอื่น ๆ

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมถึง ส่วนราชการ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆ ธนาคารกลางของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือสถาบันการเงินอื่นใด ที่ทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาลและมีทุนที่ถือครองทั้งหมดโดยรัฐบาลนั้น จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า “ธนาคารกลาง” และ “สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาลและที่รัฐบาลเป็นเจ้าของโดยทั้งหมด” หมายถึง

(ก) ในกรณีของประเทศไทย

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย

(๓) ธนาคารออมสิน

(๔) ธนาคารอาคารสงเคราะห์

(๕) สถาบันการเงินอื่นเช่นว่าที่ทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาลตามที่อาจได้กำหนด

และตกลงกันทางหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

(ข) ในกรณีของประเทศเกาหลี

- (๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (๒) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย
- (๓) ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย
- (๔) บริษัทเพื่อการลงทุนแห่งประเทศไทย
- (๕) สถาบันการเงินอื่นเช่นว่าที่ทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาลตามที่อาจได้กำหนด และตกลงกันทางหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

๔. คำว่า “ดอกเบี้ย” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น เงินเบี้ยปรับจากการชำระล่าช้า จะไม่ถือเป็นดอกเบี้ยเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยซึ่งได้จ่ายไปมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น ในกรณีเช่นว่านี้จะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๖. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง
๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของค่าสิทธินั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค (ก) ของวรรค ๓
 - (ข) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค (ข) ของวรรค ๓ และ
 - (ค) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค (ค) ของวรรค ๓
๓. คำว่า “ค่าสิทธิ” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นคำตอบแทน
 - (ก) เพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งซอฟต์แวร์และฟิล์มภาพยนตร์ และงานฟิล์ม เทป หรือการกระทำอื่นๆ เพื่อถอดแบบสำหรับการใช้ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงของวิทยุหรือโทรทัศน์
 - (ข) เพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบ หรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับใดๆ
 - (ค) เพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือกระทำการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธินั้นได้เกิดขึ้น และค่าสิทธิเช่นว่านั้นได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านี้จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการให้สิทธิหรือข้อสนเทศ อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆแห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้ที่วิสาหกิจในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
๔. ผลได้จากการจำหน่ายหุ้น ซึ่งเป็นหุ้นทุนของบริษัท หรือประโยชน์ในหุ้นส่วน ทรัสต์หรือธุรกิจที่ดิน ทรัพย์สินซึ่งประกอบด้วยอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่โดยตรงหรือโดยทางอ้อมที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น โดยเฉพาะ
 - (ก) ไม่มีข้อความใดกำหนดไว้ในวรรคนี้จะบังคับใช้กับบริษัท ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์ หรือธุรกิจที่ดิน นอกเหนือจากบริษัท ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์ หรือธุรกิจที่ดิน ที่ได้รวมตัวกันในธุรกิจด้านบริหารจัดการอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่โดยตรงหรือทางอ้อมที่ได้ถูกใช้โดยบริษัท ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์ หรือธุรกิจที่ดิน เช่นว่านั้น ในกิจกรรมทางธุรกิจของตนแต่ละแห่ง
 - (ข) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “ส่วนใหญ่” ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์เช่นว่านั้นที่เกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของมูลค่ารวมกันของทรัพย์สินทั้งหมดที่เป็นเจ้าของ โดยบริษัท ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์ หรือธุรกิจที่ดิน

๕. ผลได้จากการจำหน่ายหุ้นนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๔ ที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมมากกว่าร้อยละ ๒๕ ในบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น
๖. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินชนิดอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้กล่าวข้างไว้ในวรรค ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่บุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้ เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- (ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่พึงถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
- (ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันถึงหรือมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
- (ค) ถ้าค่าตอบแทนที่ผู้นั้นได้รับจากกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้นหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้นและในปีปฏิทินเกินกว่า ๑๒,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ หรือในจำนวนเทียบเท่ากับวอนเกาหลีหรือบาทไทย กรณีเช่นว่านั้นค่าตอบแทนที่ได้รับมานี้ อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า “บริการวิชาชีพ” ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้ามีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

(ก) ผู้รับเงินอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ

(ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ

(ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการและการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักแสดงโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬานั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาเกิดขึ้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา หรือให้บริการในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ได้ให้การบริการในกิจกรรมเหล่านั้นแล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่นใด ในกรณีเช่นนั้น เงินได้นั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐซึ่งนักแสดง นักกีฬา หรือวิสาหกิจเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๘

เงินบำนาญ

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๗ เงินบำนาญ และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างงานในอดีตจากแหล่งเงินได้ต่างๆภายในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

๑. (ก) เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน นอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดย รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้นหรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น จะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากการให้บริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง
 - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น
๒. (ก) เงินบำนาญใด ๆ ที่ได้จ่ายโดย หรือได้จ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ จะใช้บังคับกับเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันหรือเงินบำนาญ ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะใช้บังคับเช่นเดียวกับค่าตอบแทนหรือเงินบำนาญที่ได้จ่าย
โดย

- (ก) ในกรณีของประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย และสถาบันอื่นที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาลตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ และ
- (ข) ในกรณีของประเทศเกาหลี ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย บริษัทเพื่อการส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย และสถาบันอื่นที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งทำหน้าที่ในลักษณะของรัฐบาล ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒๐

ศาสตราจารย์และครู

๑. บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อเริ่มการมาเยือนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นไปตามคำเชิญของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการรับรองซึ่งมีระดับเทียบเท่าซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การมาเยือนในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหลังเพื่อความมุ่งประสงค์สำคัญในการสอนหรือเกี่ยวข้องกับการวิจัย หรือ ทั้งสองอย่างในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการรับรองซึ่งมีระดับเทียบเท่า จะได้รับยกเว้นภาษีโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหลังสำหรับเงินได้ของผู้ผู้นั้นจากการให้บริการส่วนบุคคลเพื่อการสอนหรือ การทำวิจัยในสถาบันการศึกษาเช่นว่านั้นสำหรับระยะเวลาไม่เกินสองปีจากวันที่เข้ามาในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหลังนั้น

๒. ข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับเงินได้จากการทำวิจัย หากการวิจัยเช่นว่านั้นได้ดำเนินการเพื่อ ประโยชน์ของเอกชนของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลโดยเฉพาะ

ข้อ ๒๑

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

การจ่ายเงินให้แก่นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในทันทีก่อนที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษา หรือฝึกอบรม ได้รับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือฝึกอบรมของผู้นั้นจะไม่ถูกเก็บภาษีในรัฐนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าการจ่ายเงินนั้นเกิดขึ้นจากแหล่งภายนอกรัฐนั้น

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

๑. บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ จะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น
๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช่บังคับกับเงินได้นอกเหนือจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้นิยามไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของเงินได้ดังกล่าวเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ดำเนินธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือดำเนินการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้จ่ายไปนั้นมีส่วนเกี่ยวเนื่องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้นจะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี
๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ และเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๓
วิธีการจัดภาษีซ้อน

๑. ตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีของเกาหลีที่เกี่ยวกับการยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีเกาหลีที่พึงชำระในประเทศอื่นได้นอกจากประเทศเกาหลี (ซึ่งไม่กระทบต่อหลักการทั่วไปของกฎหมายดังกล่าว) ภาษีไทยที่พึงชำระ (ไม่รวมถึงในกรณีของเงินปันผล ซึ่งเป็นภาษีที่เสียไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่จ่ายเงินปันผลนั้น) ภายใต้กฎหมายของประเทศไทย และเป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยการหักในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้จากแหล่งเงินได้ในประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีเกาหลีที่พึงชำระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม จำนวนของการเครดิตนั้นจะต้องไม่เกินกว่าส่วนของภาษีเกาหลี ซึ่งได้คำนวณไว้ก่อนการให้เครดิต โดยเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้นั้น

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ คำว่า “ภาษีไทยที่พึงชำระ” จะถือว่า ให้อ้างถึงภาษีไทยซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายต่างๆของประเทศไทย และเป็นไปตามอนุสัญญานี้ที่ควรได้ชำระไว้จากเงินได้อื่นใดที่ได้รับจากแหล่งเงินได้ในประเทศไทยซึ่งเงินได้นั้นไม่ได้เสียภาษี เนื่องจากการลดอัตราหรือยกเว้นจากภาษีไทยตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และการมุ่งใจพิเศษภายใต้กฎหมายไทยต่างๆเพื่อการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ได้มีการลงนามในอนุสัญญานี้ หรือตามบทบัญญัติอื่นใดที่ถูกนำมาใช้ภายหลังในประเทศไทย การปรับปรุงหรือการเพิ่มเติม โดยกฎหมายเหล่านั้น ซึ่งได้ตกลงโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองในลักษณะสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม จำนวนภาษีที่ได้อ้างถึงในวรรคนี้จะต้องไม่เกิน

(ก) ในกรณีของเงินปันผล เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลเช่นว่านั้นทั้งสิ้น

(ข) ในกรณีของดอกเบี้ย เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของดอกเบี้ยเช่นว่านั้นทั้งสิ้น และ

(ค) ในกรณีของค่าสิทธิ

(๑) เป็นจำนวนร้อยละ ๕ ของค่าสิทธิเช่นว่านั้นทั้งสิ้นซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค (ก) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒

(๒) เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของค่าสิทธิเช่นว่านั้นทั้งสิ้น ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค

(ข) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒ และ

(๓) เป็นจำนวนร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิเช่นว่านั้นทั้งสิ้น ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค

(ค) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒

๓. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายประเทศไทย (ซึ่งไม่กระทบต่อหลักการทั่วไปของกฎหมายดังกล่าว) ภาษีเกาหลีที่พึงชำระซึ่งเกี่ยวข้องกับเงินได้หรือกำไรที่ได้รับในประเทศเกาหลีจะยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีไทยที่พึงชำระในส่วนเกี่ยวข้องกับเงินได้หรือกำไรนั้น อย่างไรก็ตาม การเครดิตจะต้องไม่เกินกว่าส่วนของภาษีที่ได้ชำระไว้ในประเทศไทย ซึ่งได้คำนวณไว้ก่อนการให้เครดิตโดยเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรเช่นนั้น

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๓ คำว่า "ภาษีเกาหลีที่พึงชำระ" จะถือว่าให้รวมถึงภาษีเกาหลีซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายต่างๆของประเทศเกาหลีและเป็นไปตามอนุสัญญาที่ควรจะเสียได้จากเงินได้อื่นใดที่ได้รับจากแหล่งเงินได้ในประเทศเกาหลีซึ่งเงินได้นั้นไม่ได้เสียภาษี เนื่องจากการลดอัตราหรือยกเว้นจากภาษีเกาหลีตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และการจงใจพิเศษภายใต้กฎหมายเกาหลีต่างๆ เพื่อการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเกาหลี ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ได้มีการลงนามในอนุสัญญานี้หรือตามบทบัญญัติอื่นใดที่ถูกนำมาใช้ภายหลังในประเทศเกาหลีการปรับปรุงหรือการเพิ่มเติม โดยกฎหมายเหล่านั้นซึ่งได้ตกลง โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองในลักษณะสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม จำนวนภาษีที่ได้อ้างถึงในวรรคนี้จะต้องไม่เกิน

- (ก) ในกรณีของเงินปันผล เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลเช่นนั้นทั้งสิ้น
- (ข) ในกรณีของดอกเบี้ย เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของดอกเบี้ยเช่นนั้นทั้งสิ้น และ
- (ค) ในกรณีของค่าสิทธิ
 - (๑) เป็นจำนวนร้อยละ ๕ ของค่าสิทธิเช่นนั้นทั้งสิ้นซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค (ก) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒
 - (๒) เป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของค่าสิทธิเช่นนั้นทั้งสิ้น ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค (ข) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒ และ
 - (๓) เป็นจำนวนร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิเช่นนั้นทั้งสิ้น ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในอนุวรรค (ค) ของวรรค ๓ ของข้อ ๑๒

๕. แม้จะมีวรรค ๒ และ ๔ ของข้อนี้ ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองได้รับเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เป็นเงินได้ที่ได้กล่าวถึงไว้ในวรรคนั้น จะไม่ถือว่าได้เสียภาษีที่เกี่ยวกับเงินได้เช่นนั้น เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองพิจารณาหลังจากได้มีการปรึกษาหารือกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในที่กล่าวถึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรค ๒ และ ๔ ของข้อนี้ ในกรณีของ

- (ก) ไม่ว่ามีการดำเนินการใดๆ โดยบุคคลใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์เพื่อการได้มาซึ่งผลประโยชน์จากวรรค ๒ และ ๔ ของข้อนี้ สำหรับสิทธิประโยชน์ต่างๆของบุคคลหรือบุคคลอื่นใดนั้น หรือ
- (ข) ไม่ว่าประโยชน์ใดๆที่พึงเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับบุคคลใดๆ ที่ไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ค) การป้องกันการฉ้อโกง การหลบหลีก หรือการหลีกเลี่ยงภาษีซึ่งอนุสัญญานี้บังคับใช้

๖. บทบัญญัติของวรรค ๒ และ ๔ ของข้อนี้ จะบังคับใช้สำหรับ ๕ ปีแรกเท่านั้น โดยเริ่มจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐอาจพิจารณาขยายระยะเวลาในการบังคับใช้ตามวรรค ๒ และ ๔ ของข้อนี้ โดยใช้ความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นการระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกันกับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้น
๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน บทบัญญัตินี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคาดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระ และการหักลดใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมืองหรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๓. เว้นแต่ในกรณีบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อ ๙ วรรค ๓ ของข้อ ๑๑ หรือวรรค ๖ ของข้อ ๑๒ ใช้บังคับ ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และการชำระอื่นๆที่จ่ายโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดค่าที่พึงเสียภาษีของวิสาหกิจเช่นว่านั้น จะยอมให้หักได้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันเสมือนว่าได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก
๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆหรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นการระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๕. ในข้อนี้คำว่า “ภาษีอากร” หมายถึงภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่หรือถ้ากรณีของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ก็ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ โดยไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่พอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ความตกลงใดๆ ที่ทำขึ้นให้มีผลบังคับใช้ตามกำหนดเวลาในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุลความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๖
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาเท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใดซึ่งได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับใช้หรือการดำเนินคดีหรือ การชี้ขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ เช่นว่านั้น จะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าว อาจเปิดเผยข้อสนเทศในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับทั้งสองรัฐให้ต้อง

- (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการราชการของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแจ้งซึ่งกันและกันทราบโดยผ่านวิธทางการทูต ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญเพื่อให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

๒. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการแจ้งครั้งหลังตามที่ได้กล่าวถึงไว้ในวรรค ๑ และบทบัญญัติดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับ

(ก) ในประเทศไทย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลัง
จากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ และ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชี
ใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญา
มีผลบังคับใช้

(ข) ในประเทศเกาหลี

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่ได้จ่ายหรือได้เครดิตให้ผู้ไม่มีถิ่นที่
อยู่ในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผล
บังคับใช้ และ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ สำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือน
มกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป แต่รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบ โดยผ่านวิธีทางการทูตในหรือก่อนวันที่สามสิบของเดือนมิถุนายนของปีปฏิทินใดๆ หลังจากปีที่ห้า นับจากที่อนุสัญญานี้ได้มีการลงนาม ในกรณีเช่นว่านั้น อนุสัญญาเป็นอันเลิกบังคับใช้

(ก) ในประเทศไทย

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก และ
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่น ๆ สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

(ข) ในประเทศเกาหลี

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่ได้จ่ายหรือได้เครดิตให้ผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก และ
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ สำหรับปีภาษี (ปีเงินได้) ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินแรกถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายอนุสัญญานี้ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ ด้วยอำนาจแห่งรัฐบาลทั้งสอง

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณเมื่อวันที่..... ปี ๒๐..... เป็น ภาษาไทย ภาษาเกาหลี และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความใดๆ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

พิธีสาร

ในการลงนามอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา”) ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ได้ตกลงกันว่าบทบัญญัติดังต่อไปนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้

๑. ตามข้อ ๑ ของอนุสัญญานี้เป็นที่เข้าใจว่า อนุสัญญานี้จะไม่ใช้บังคับกับบริษัท ทราสต์ หรือหน่วยอื่นใดซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และเป็นเจ้าของผลประโยชน์หรือควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อมโดยบุคคลหรือหลายบุคคลที่ไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น หากจำนวนภาษีที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ของบริษัท ทราสต์ หรือหน่วยอื่นโดยรัฐนั้น (ภายหลังจากที่ได้พิจารณาถึงการหักลดหรือหักกลบในจำนวนภาษีด้วยวิธีใดๆ รวมถึงเงินคืน เงินชดเชย เงินสมทบ เครดิตหรือค่าลดหย่อนให้บริษัท ทราสต์หรือหน่วยอื่นหรือบุคคลอื่นใด) เป็นจำนวนที่ต่ำกว่าภาษีที่ตั้งบังคับจัดเก็บโดยรัฐนั้นเป็นประการสำคัญ หากหุ้นทั้งหมดของหุ้นทุนของบริษัทหรือผลประโยชน์ทั้งหมดในทราสต์หรือหน่วยอื่นแล้วแต่กรณี เป็นเจ้าของผลประโยชน์โดยบุคคลธรรมดาคนเดียวหรือหลายคนซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตามวรรคนี้จะไม่ใช่บังคับ หากร้อยละ ๙๐ หรือมากกว่าของเงินได้ซึ่งเป็นจำนวนภาษีที่ต่ำกว่าในการจัดเก็บได้รับจากการดำเนินกิจกรรมทางการค้าหรือธุรกิจโดยเฉพาะที่ นอกเหนือจากธุรกิจการลงทุน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นจากการตีความหรือการใช้บังคับของวรรคนี้

๒. ตามวรรค ๒ ของข้อ ๕ ของอนุสัญญานี้ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” เป็นที่เข้าใจว่าให้รวมถึงคลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

๓. ตามวรรค ๒ ของข้อ ๘ ของอนุสัญญานี้เป็นที่เข้าใจว่า หากในความตกลงหรืออนุสัญญาฉบับใดๆ ที่ได้ตกลงโดยประเทศไทยกับรัฐที่สาม ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนากิจทางเศรษฐกิจ โดยประเทศไทยได้ตกลงให้มีการลดอัตราหรือมีการยกเว้นภาษีภายใต้วรรค ๒ ของข้อ ๘ การลดอัตราเช่นว่าจะใช้บังคับภายใต้สถานการณ์เดียวกันโดยผ่านทางวิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๕. ตามวรรค ๕ ของข้อ ๑๑ ของอนุสัญญาฯ คำว่า “ดอกเบี้ย” เป็นที่เข้าใจว่า ให้รวมถึงเงินได้อื่นทั้งหมดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายพิธีสารนี้ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง เพื่อการนี้ด้วยอำนาจแห่งรัฐบาลทั้งสอง

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณเมื่อวันที่.....ปี ๒๐.....เป็นภาษาเกาหลี ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความใดๆ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

บันทึกคำชี้แจง

บันทึกคำชี้แจง

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศหนึ่งหรือทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาเท่านั้น เช่น บริษัท ก. จัดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในเกาหลี สาขาของบริษัท ก. จะเสียภาษีในเกาหลีไม่เกินอัตราที่กำหนดในอนุสัญญา แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศอื่นที่ไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญากับเกาหลี จะต้องเสียภาษีในเกาหลีตามอัตราปกติ ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราตามอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของอนุสัญญาซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนากิจการทางเศรษฐกิจ (โออีซีดี) รวมทั้งต้นแบบอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- ใจความ ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ ในกรณีของประเทศไทยได้แก่ภาษีเงินได้ ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของเกาหลี ได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีนิติบุคคล ภาษีเพื่อที่อยู่อาศัย และภาษีพิเศษเพื่อการพัฒนาชนบท
๒. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับภาษีอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้น ที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในอนุสัญญานี้แล้ว

คำชี้แจง

๑. อนุสัญญานี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่าย ทรัพย์สินและการเพิ่มค่าของทุนด้วย อนุสัญญามีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏใน อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่างๆ ถึงแม้ว่าชื่อ ของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้
๒. ภาษีที่กำหนดในอนุสัญญานี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ การกำหนดให้ภาษีใดอยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้ เพียงใด

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

- ใจความ ๑. คำต่างๆที่ได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ คือ ประเทศไทย ประเทศเกาหลี รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษี การจราจรระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ คนชาติ ส่วนคำว่า ผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้แยกต่างหาก ในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ ตามลำดับ
๒. คำที่มีได้มีบทนิยามไว้ในอนุสัญญานี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา เพราะคำบางคำมีค่าแปลหรือความหมายแตกต่างกันในแต่ละประเทศ การบัญญัติคำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี รวมทั้งแบบอย่างอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาระดับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม “ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” อนุสัญญานี้ได้กำหนดในหลักการว่าบุคคลใดที่มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่อันเป็นปกติวิสัย สัญชาติ หรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ กรณีบริษัทเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก่ไขปัญหาโดยตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการรัษฎากรเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้ออนุสัญญา เพราะว่า บริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายๆประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการจดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายๆประเทศ เมื่อได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ได้ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้น ๆ ควรมีสิทธิตามอนุสัญญาหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไปมีสถานจัดการในเกาหลีหรือในประเทศไทย หากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น อนุสัญญานี้จะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใด ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทในไทย ส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ก็จะได้รับความสะดวกในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามกฎหมายภายในของประเทศทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณาเป็นขั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความคุ้มครองตามอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม “สถานประกอบการถาวร” กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจ อันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการสาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน หรือแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน หรือการให้บริการรวมทั้งบริการให้คำปรึกษาที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน และรวมถึงตัวบุคคลผู้กระทำการแทนในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดไว้

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลัง อนุสัญญานี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้จัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละประเทศคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลย จะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากการเกษตร หรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โออีซีดี และเป็นไปตามแนวความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในเกาหลี และให้เข้าสำนักงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น เกาหลีเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามหลักกฎหมายของไทยแล้ว ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีเกาหลีที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีที่บริษัทเกาหลีมาให้เข้าสำนักงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และจะเก็บ จากกำไรที่เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรมานั้นเท่านั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณเงินได้หรือกำไรอันเป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรเสมือนหนึ่งวิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวรมีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณกำไรของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. ถ้ากำไรประกอบด้วยรายการเงินได้ที่แยกบัญชีไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญานี้แล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่นนั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

คำชี้แจง ๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และ ตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๔

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

ใจความ ๑. กิจการเดินอากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอีก ประเทศหนึ่ง

๒. กิจการเดินเรือระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการในอีกประเทศหนึ่ง ให้ฝ่ายประเทศหลังเก็บภาษีได้ แต่ให้ลดภาษีที่เรียกเก็บเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินกิจการเดินเรือและอากาศยานระหว่างประเทศ ให้รวมถึง เงินได้หรือกำไรจากการเช่าพร้อมอุปกรณ์ บุคลากร จัดหาสินค้า รวมถึงการเช่าโดยไม่มีลูกเรือเป็นครั้งคราว ตลอดจนการใช้ การดูแลรักษา หรือการเช่าตู้สินค้าที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งระหว่างประเทศ

๔. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มธุรกิจทางการเดินเรือหรืออากาศยาน ระหว่างประเทศด้วย

คำชี้แจง ๑. กรณีที่บริษัทการบินไทยมีการขนส่งทางอากาศไปยังเกาหลี ถ้าไม่มีอนุสัญญา บริษัทการบินไทยจะต้องเสียภาษีให้เกาหลีจำนวนหนึ่งทุกปี แต่เมื่อมีอนุสัญญานี้แล้ว ก็จะได้รับ ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ และการขนส่งทางอากาศของเกาหลี ประเทศไทยก็จะให้การปฏิบัติ ในทำนองเดียวกัน

๒. สำหรับการขนส่งทางเรือ แต่ละประเทศตกลงให้ลดภาษีลงมาถึงหนึ่ง

๓. ข้อนี้เป็นไปตามแนวเดียวกับแบบฉบับของ โออีซีดี และตามอนุสัญญาที่ประเทศไทย ได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่ง ในลักษณะการเข้าไปจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการจัดราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระควรจะได้ และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผล พรรคนี้อาจไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นเกี่ยวข้องกับการถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แห่งอนุสัญญาฯนี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตราภาษีไว้ในอนุสัญญาไม่เกินร้อยละ ๑๐ ก็เพื่อเป็นเพดานชั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้น แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายเงินปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ (แล้วแต่กรณี)

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๐ ยังคงมีผลอยู่เช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากอนุสัญญาข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันในการภาษี จากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ของบริษัทต่างประเทศไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามาเปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑

ดอกเบีย

ใจความ ๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียยังคงเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามกฎหมายของตน ถ้าเป็นดอกเบียที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น แต่สำหรับกรณีอื่นๆ จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น

๓. ดอกเบียที่จ่ายให้รัฐบาลของอีกประเทศหนึ่งหรือหน่วยงานที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ จะได้รับยกเว้นภาษี

๔. ถ้าผู้รับดอกเบียมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบีย ประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียอาจเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ แห่งอนุสัญญานี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๑๕ อนุสัญญาให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ ถ้าจ่ายให้ตามเงื่อนไขที่อนุสัญญากำหนด ซึ่งเป็นการลดอัตราลงมาในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในความตกลงหรืออนุสัญญาระดับต่างๆ ที่ไทยได้ตกลงกับประเทศต่างๆ ไว้แล้ว แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในประเทศ ผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

- ใจความ**
๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้กับผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีได้
 ๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ในอัตราไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๕ ของค่าสิทธิ กรณีลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์
 - (ข) ร้อยละ ๑๐ ของค่าสิทธิ กรณีสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบ หรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใดๆ
 - (ค) ร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิสำหรับกรณีอื่นๆ
 ๓. ค่าสิทธิที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธินั้นในประเทศแรก ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง

๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทย กำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ การกำหนดลดอัตราสำหรับการจ่ายค่าสิทธิในบางประเภทของอนุสัญญา ก็เพื่อมุ่งใจให้มีการนำเทคโนโลยีที่มีความสำคัญมาถ่ายทอดให้แก่ประเทศไทยเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ สำหรับค่าสิทธิประเภทอื่นยังคงจัดเก็บตามอัตรากฎหมายภายใน
๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับโออีซีดี

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

- ใจความ ๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใด ประเทศนั้นอาจเก็บภาษีได้
๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานและสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น
๔. ผลได้จากการขายหุ้นที่มีสินทรัพย์ส่วนใหญ่อหรือทั้งหมดเป็นอสังหาริมทรัพย์ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศนั้น
๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่เช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆมาแล้ว

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ใจความ บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง หากได้รับเงินได้จากการบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระ ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม อาจเก็บภาษีได้ในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีลักษณะการใช้บังคับเช่นเดียวกับอนุสัญญาที่ได้เคยทำไว้กับประเทศอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งที่มีเงินได้เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น

ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลา รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในปีภาษีที่เกี่ยวข้อง และ

ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่นายจ้างส่งเข้ามาอยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานในอีกประเทศหนึ่งนั้น ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้ว ประเทศที่แหล่งเงินได้จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการ

ใจความ ค่าป่วยการของกรรมการซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแบบฉบับของโออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

- ใจความ ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง
๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕
๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีอีกประเทศหนึ่ง หากกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสาธารณะ

- คำชี้แจง ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งที่ไม่ไปแสดงในอีกประเทศหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕
๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดการมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญ

- ใจความ ๑. เงินบำนาญที่จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งอันเนื่องมาจากการทำงานในอดีต ประเทศแหล่งเงินได้สามารถเก็บภาษีได้

- คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่จัดภาษีข้อนี้ให้)

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่ รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. เงินบำนาญใดๆที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ตั้งขึ้นโดยประเทศหนึ่ง หรือหน่วยงานของรัฐบาลของประเทศหนึ่ง ให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการที่ให้แก่ประเทศนั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น แต่ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของอีกประเทศหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศหลัง

๓. ถ้าเป็นการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนและเงินบำนาญอันเนื่องมาจากบริการที่เกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ใช้ข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับ

๔. ได้มีการกำหนดให้หน่วยงานที่รัฐบาลเป็นเจ้าของที่ได้ระบุไว้ของแต่ละประเทศสามารถนำบทบัญญัติตาม ๑ และ ๒ มาบังคับใช้ได้

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมีข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจ เงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ที่เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม อนุสัญญายังคงลงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๒๐

ศาสตราจารย์และครู

ใจความ คำตอบแทนซึ่งศาสตราจารย์และครู ซึ่งเป็นหรือในเวลาก่อนหน้ามาเยือนในอีกประเทศหนึ่ง นั้น เคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งมาก่อน และผู้ซึ่งปัจจุบันอยู่ในประเทศที่กล่าวถึงประเทศแรกเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ที่ได้รับการรับรองให้มีระดับเทียบเท่าจะได้รับการยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง แต่ทั้งนี้การวิจัยไม่รวมถึงการวิจัยเพื่อประโยชน์ของเอกชน

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยทำอนุสัญญาหรือความตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๑

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งและอยู่เพียงเพื่อศึกษาหรือฝึกอบรม จะได้รับยกเว้นภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้นได้รับจากแหล่งภายนอกประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมนั้น และเป็นเงินที่ได้รับเพื่อการครองชีพและการศึกษาเท่านั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่เงินได้เกิดขึ้น เว้นแต่บุคคลนั้นดำเนินธุรกิจในอีกประเทศหนึ่ง ให้อีกประเทศหนึ่งยังคงมีสิทธิในการจัดเก็บภาษีจากเงินได้นั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๓
วิธีการขจัดภาษีซ้อน

ใจความ ๑. เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในทั้งสองประเทศ ประเทศแรกที่เป็นประเทศถิ่นที่อยู่ต้องขจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นนั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว

๒. ในกรณีภาษีที่ควรจะต้องชำระ แต่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมาย
จงใจพิเศษเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้นำมาหักออกจากภาษีในประเทศถิ่นที่อยู่ได้ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันที่อนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่หากไม่ขัดกับอนุสัญญาหรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าอนุสัญญานี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ จึงไม่ต้องมีการขจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของเงินที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่ง โดยอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้น จึงไม่ต้องมีการบริหารจัดการซ้ำซ้อนของภาษีเพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๔. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของเงินที่อยู่ของผู้รับเงินได้จะบริหารจัดการซ้ำซ้อนของภาษี ด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากเกาหลี ๑๐๐,๐๐๐ บาท เกาหลีเก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของเงินที่อยู่ของบริษัทนั้น จะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากเกาหลี)} \times \text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระตามกฎหมายไทย}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}}$$

สมมติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี} = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} = \frac{๑๐๐,๐๐๐ \times ๓๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐}$$

$$= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

ดังนั้น จำนวนภาษีที่ประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นเครดิตตามตัวอย่างนี้ คือ ๑๕,๐๐๐ บาท

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของเงินที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

- ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่ง จะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากร โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน
๒. วิสาหกิจของประเทศหนึ่ง เมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับ โดยประเทศแรกให้เสียภาษีใดๆ ที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนอกเหนือไปกว่าที่วิสาหกิจอื่นๆ (ที่คล้ายคลึงกัน) ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

คำชี้แจง

๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของอีกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน
๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

- ใจความ ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับอนุสัญญา การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ตามอนุสัญญานี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

คำชี้แจง

- ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

ใจความ ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา โดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของตน

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ อนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิ์ทางการราชการซึ่งเจ้าหน้าที่ทางการทูต และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลและคณะของประเทศคู่สัญญามีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อประเทศคู่สัญญาได้มีหนังสือแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในของตนโดยผ่านวิถีทางการทูต

ก) ในประเทศไทย

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

ข) ในประเทศเกาหลี

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนที่ได้จ่ายหรือได้เครดิตให้ผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ จะมีผลกับเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้อนุสัญญามีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่งความตกลงหรืออนุสัญญาแต่ละฉบับ จะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้ส่งผลในปีภาษีถัดจากปีที่มีผลบังคับ เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกันของปีภาษีที่เก็บไว้ได้เต็มที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ ภายหลังจากได้ใช้อนุสัญญามาแล้ว
อย่างน้อยห้าปี โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือโดยทางการทูตในหรือก่อนวันที่สามสิบของเดือนมิถุนายน
ในปีปฏิทินใดๆ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับ
ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก ส่วนภาษีอื่น ๆ จะมีผล
เลิกใช้บังคับกับภาษีที่เกิดขึ้นในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือน
มกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

พิธีสาร

ใจความ ๑. อนุสัญญานี้จะไม่ใช่บังคับกับบริษัท ทรัสต์ หรือหน่วยอื่นใด ที่เจ้าของผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญา หากภาษีที่เรียกเก็บบริษัทดังกล่าวต่ำกว่าภาษีที่ประเทศนั้นเรียกเก็บกับบริษัทที่เจ้าของผลประโยชน์เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น อย่างไรก็ตาม เว้นแต่จำนวนภาษีที่จัดเก็บดังกล่าว เกิดจากเงินได้ในสัดส่วนร้อยละ ๙๐ หรือมากกว่าในกรณีดำเนินการ กิจกรรม การค้าหรือธุรกิจทั่วไปซึ่งไม่รวมถึงธุรกิจการลงทุน

คำชี้แจง เพื่อเป็นการกำหนดเงื่อนไขให้ชัดเจนว่าขอบข่ายด้านบุคคลในประเทศคู่สัญญาใดบ้างที่ไม่ครอบคลุมที่จะมาใช้สิทธิในอนุสัญญานี้

ใจความ ๒. อนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มีความหมายรวมถึง คลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

คำชี้แจง เพื่อเป็นการกำหนดให้มีความชัดเจนสำหรับลักษณะธุรกิจประเภทดังกล่าวถือเป็นสถานประกอบการถาวรด้วย

ใจความ ๓. หากประเทศคู่สัญญาใดมีการลดอัตราหรือยกเว้นภาษีตามวรรค ๒ ของข้อ ๘ กับประเทศใดๆ แล้ว ก็จะต้องให้การลดอัตราหรือยกเว้นภาษีเช่นว่ากับอนุสัญญานี้ด้วยโดยใช้วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

คำชี้แจง การจัดเก็บภาษีจากเงินได้จากการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ หากประเทศคู่สัญญาใดได้ทำอนุสัญญากับประเทศอื่นๆ โดยจัดเก็บภาษีจากเงินได้ดังกล่าวในอัตราที่ต่ำกว่าที่กำหนดในอนุสัญญานี้ ก็ให้ใช้อัตรานั้นกับอนุสัญญานี้ โดยใช้วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

ใจความ ๔. อนุสัญญานี้คำว่า "ดอกเบี้ย" มีความหมายรวมถึงเงินได้ที่มิได้มีลักษณะเดียวกันกับการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภายในของประเทศคู่สัญญา

คำชี้แจง เพื่อเป็นการกำหนดให้มีความชัดเจนว่าดอกเบี้ยครอบคลุมกับเงินได้อื่นที่มีลักษณะเดียวกับการให้กู้ยืมตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ

ที่ กต 0703/ 1659

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

๑๑ สิงหาคม 2548

เรื่อง การเจรจาแก้ไขอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย-สาธารณรัฐเกาหลี
เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง
อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0725/14156 ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อร่างอนุสัญญาเพื่อการ
เว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย-สาธารณรัฐเกาหลี (ฉบับแก้ไข) ซึ่งหัวหน้าคณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้
ลงนามย่อได้เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2548 เพื่อกระทรวงการคลังจะนำไปประกอบการเสนอ
คณะรัฐมนตรีต่อไป ความแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า การมีอนุสัญญา กับสาธารณรัฐ
เกาหลีจะเป็นประโยชน์ในการที่จะใช้เป็นกรอบพื้นฐานในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ
ระหว่างกัน อีกทั้งเป็นสิ่งจูงใจและสร้างความเชื่อมั่นและหลักประกันในการลงทุนทำธุรกิจระหว่าง
ภาคเอกชนของทั้งสองประเทศ เนื่องจากอนุสัญญานี้จะมีผลในการช่วยขจัดความซ้ำซ้อนและ
บรรเทาภาระทางด้านภาษีอันเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระของอนุสัญญานั้น กระทรวงการต่างประเทศไม่มี
ข้อขัดข้องแต่ประการใด เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศ (โดยกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศและ
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ร่วมอยู่ในคณะผู้แทนไทยในการเจรจาจัดทำความตกลงดังกล่าวด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววิมล คิดชอบ)

อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทร. 0 2643 5000 ต่อ 4065

โทรสาร 0 2643 5247